

Doopvisie christengemeente Gorinchem voorzien van enkele punten ter overweging

Hieronder volgt de tekst waarin de doopvisie van de Christengemeente te Gorinchem wordt uiteengezet. Hij is te vinden via: <http://www.christengemeentegorinchem.nl>

Tussen stippellijnen plaats ik [= G.J. van der Vlis] mijn kanttekeningen

Doop in water ¹

In **Handelingen 2 : 38** lezen we over drie stappen die een christen moet doen om een sterk fundament in zijn geestelijk leven te kunnen bouwen. Deze drie stappen zijn: Bekering, Doop in water, en het ontvangen van de Heilige Geest.

Ter overweging:

Zoals bij elke tekst moet je goed letten op de context. Het gaat in het boek Handelingen om de *eerste* generatie christenen: joden en heidenen die niet in Jezus geloven en ook geen ouders hebben die dat doen, komen tot geloof. Let je niet op de context dan kun je tot merkwaardige conclusies komen.

Het hoe en waarom

Waarom moet je je laten dopen? Omdat Jezus het zelf geboden heeft. Het is hier dus een opdracht.

Matteus 28 :19 Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.

Ter overweging:

Let op de context: de discipelen moeten naar de nog ongelovige volken gaan en aan hen het evangelie verkondigen. De bekeerde heidenen (of: bekeerde buitenlandse joden) moeten via de doop zowel met de Vader als met de Zoon als met Heilige Geest worden verbonden.

Immers, de doop verbindt de dopeling met de Drie-enige God. (Zie Mat. 28:19 → in de naam, beter: naar de naam² toe, of misschien nog beter: de naam binnen. In → Grieks: eis = naar; naar toe; naar binnen.)

Vgl. 1 Kor. 10: 2 waar staat dat de Israëlieten in [= eis] Mozes werden gedoopt: door hun "doop" werden ze met Mozes als hun aanvoerder (→ hoofd) verbonden en kwamen ze onder zijn zeggenschap.

Markus 16 :16 Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden.

Het Griekse woord voor dopen "baptizo" betekent onderdompelen in water en er weer uithalen, dit is de manier van dopen zoals die in de bijbel voorkomt.

¹ Internetstuk over de doop van de Christengemeente te Gorinchem.

² Naam → Een naam is in Israël sterk verbonden met de drager ervan. In de naam is de persoon zelf aanwezig. De naam is God zelf zoals Hij zich in de aardse werkelijkheid openbaart. (Bron: "Bijbels Woordenboek" van dr. L.A. Snijders, blz. 172)

Ter overweging:

1. In de eerste plaats zij erop gewezen, dat bij "baptizo" de nadruk niet hoeft te liggen op "onderdompeling", maar puur op het "wassen", dus op het "schoonmaken met water", zie Luk. 11:38.
2. In de tweede plaats is de apostel Paulus zo vrijmoedig het woord "dopen" te gebruiken in een situatie waarbij van een onderdompeling in het geheel geen sprake is, nl. 1 Kor. 10: 2. De Israëlieten trokken immers droog door de Schelfzee! Let ook op het verschil in voorzetsel: allen lieten zich εἰς Mozes dopen ἐν de wolk ἐν de zee. (Wolk en zee zijn "slechts" middel en geen doel!)
3. In de derde plaats moet vermeld worden dat het gebeuren op de pinksterdag natuurlijk een vervulling van de belofte uit Ezechiël 36 vs. 25 en verder is. Daar zegt de Heer immers tegen Zijn volk: Ik zal **rein water over u sprengen**, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen. Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. **Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven** en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt.
4. Tot slot wordt in Titus 3:5 en Ef. 5:26 gesproken over een "bad" en dat wijst toch duidelijk op afwassing en *niet* op totale onderdompeling. Het is dan ook niet toevallig dat we in het "het onderwijs van de 12 apostelen" (± 90 na Chr.) lezen dat in plaats van de doop in stromend water ook een driemaalige **overgieting** over het hoofd in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest was toegestaan. Vandaar ook dat we afbeeldingen uit de begintijd van het christendom tegenkomen waarop de dopeling in een badkuip staat en overgoten wordt.

Gezien het bovenstaande zijn er de nodige vraagtekens te plaatsen bij de bewering dat de doop alleen via onderdompeling zou mogen worden voltrokken. De vraag *naar de manier waarop* gedoopt wordt, lijkt mij ondergeschikt aan die *naar de persoon in wie* gedoopt wordt. Het antwoord op die vraag geeft namelijk aan bij wie / Wie je hoort! (Vgl. 1 Cor. 1: 13-15)

De eerste keer dat er over een doop wordt gesproken in de bijbel is bij Johannes de Doper, hij predikte een boodschap van bekering, met hier op een daad van onderdompeling (afwassen). De doop was een uiterlijk teken dat men zich afkeerde van de zonde en voortaan zijn leven zou gaan beteren. Een symbool van afwassing van hun onreinheid. Men moest een leven leiden dat vruchten van bekering voortbrengt, zie maar wat Johannes tegen de Farizeeën zegt.

Mattheus 3:11 Ik doop u met water tot bekering, maar Hij, die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben niet waardig Hem zijn schoenen na te dragen; die zal u dopen met de heilige Geest en met vuur.

Johannes 3 : 23 Doch ook Johannes doopte, te Enon bij Salim, omdat daar veel water was, en de mensen kwamen daar en lieten zich dopen;

Johannes de Doper had het voorrecht om als schakel te mogen dienen tussen het oude verbond met Abraham en het nieuwe verbond in Christus Jezus.

Ter overweging:

Dit nieuwe verbond kan niet op het verbond met Abraham slaan want dat is volgens Gen. 17:7 **eeuwig**. Johannes was de

wegbereider van de Heer Jezus, maar *in geen geval* schakel tussen het verbond met Abraham en het nieuwe verbond in Christus Jezus. Verder commentaar volgt nog.

Jezus zelf werd ook gedoopt door onderdompeling.

Mattheus 3:16 Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en hij zag de Geest Gods nederdalen als een duif en op Hem komen.

Jezus wilde zelf de doop ondergaan Hij zij: Laat Mij thans worden. Jezus hoefde niet gedoopt te worden om zich te bekeren alsof Hij gezondigd had, maar Hij wilde volkomen gelijk worden, Jezus ging ons voor in een daad van gehoorzaamheid, Hij was ook besneden. Jezus heeft zich in de doop vereenzelvigd met de zonden. Er moest recht geschieden, Hij onderwierp zich aan Zijn Vader. De doop is niet door mensen bedacht, maar een opdracht van God, en als God een opdracht geeft dan wil Hij ook gehoorzaamheid zien

Mattheus 28 :19 Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevelen heb.

We zien dus dat de doop een gevolg is van bekering.

Handelingen 8 : 37 - 38 En hij zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij liet de wagen stilhouden en beiden daalden af in het water, zowel Filippus als de kamerling, en hij doopte hem.

Handelingen 2 : 38 En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Dus eerst de Bekering en daar op volgt de doop, de doop moet vooraf gaan door geloof. Lezen **Marcus 16:16/ Handelingen 8 : 36**

Moeten wij dan wel baby's dopen?

De kinderdoop is een leer die de kerken is binnen geslopen, maar zij kan op geen enkele manier Bijbels worden verantwoord. Een baby of klein kind kan dit niet doen, de geestelijke ontwikkeling staat nog op het begin punt. De doop is een daad van een persoon zelf, je neemt hier zelf een beslissing. Als er de keuze gemaakt is om kinderen te dopen, wordt er vaak terugverwezen naar het verbond wat God met Abraham maakte.

Genesis 17 : 7 Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn.

In **Genesis 17:1-8** belooft God aan Abraham drie dingen:

- God zal ook de God zijn van zijn nageslacht.
- God zal zijn nageslacht uitermate talrijk maken (groot volk).
- Zijn nageslacht ontvangt het land Kanaän tot een altoos durende bezitting.

Ter overweging:

d. het verbond duurt eeuwig (Gen. 17: 7)

Als teken van dit verbond wilde God dat al wat mannelijk was besneden zou worden **Genesis 17 : 9-14**. Nu wordt er gezegd dat de kinderdoop gekomen is in plaats van de besnijdenis, als teken van het verbond, maar nergens in de bijbel kun je een aanwijzing vinden dat dit het geval is. Er zijn dan twee punten

waar je dus tegen aan loopt namelijk:

a. Alleen jongentjes werden op de achtste dag besneden, hoe zit het dan met de meisjes?

Ter overweging:

Zou God willen dat vrouwen verminkt worden?

De besnijdenis van mannen daarentegen is - naar beweerd wordt - zelfs heilzaam: de kans op bepaalde soorten kanker kan erdoor verlaagd worden (Zie: "Moderne wetenschap in de Bijbel" van drs. Ben Hobrink).

b. Als je de beloften op jezelf en je kinderen wilt toepassen zul je moeten emigreren naar Kanaän, dit zijn de consequenties van het verbond.

Ter overweging:

Blijf gewoon in je eigen land wonen, want de verbondsbelofte is uitgebreid: eerst wordt alleen *Kanaän* genoemd (Gen. 17:8), maar later is er sprake van de *wereld* (Rom. 4:13), zoals overigens reeds in de nieuwe naam "Abraham" was voorzegd (Gen. 17: 5): "omdat Ik u tot een vader van een menigte volken heb gesteld." (vgl. Gal. 3: 8 en 9) De gelovigen uit de heidenen worden aan de in Christus gelovende joodse "rest" toegevoegd (Rom. 11:5 en 17)

Kolossenzen 2:11 In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus, 12 daar gij met Hem begraven zijt in de doop. In Hem zijt gij ook medeopgewekt door het geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt.

Hier wordt gesproken over een besnijdenis "die geen werk is van mensenhanden". Het is het afleggen van ons lichaam maar het vlees. Onze toewijding aan God is in onze ziel geschreven en niet in naar ons lichaam.

Ter overweging:

Doop en besnijdenis zijn beide uitwendige tekenen van een inwendig gebeuren. Bij de besnijdenis wordt het verkeerde weggesneden (Deut 30:6), bij de doop weggewassen (Hand. 22:16). Waarom bij de doop teken en betekende zaak samennemen, maar dit bij de besnijdenis scheiden? Merk trouwens op dat ook in Deut. 30:6 de besnijdenis een werk van God wordt genoemd en dat deze aan het hart van ouder *en* nakroost geschiedt. God werkt immers door de geslachten heen!

Er staat in Gods woord dat de kinderen geheiligd zijn in de ouders.

1 Korintiërs 7 :14 Want de ongelovige man is geheiligd in zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd in de broeder. Anders zouden immers uw kinderen onrein zijn, doch nu zijn zij heilig.

Er staat dat de kinderen dan heilig zijn bij gelovige ouders niet dat ze dan gedoopt moeten worden, als dat zo is zou dus ook de echtgenoot die ongelovig is moeten worden gedoopt!

Ter overweging:

Let op de context: binnen een huwelijk wordt alleen de man of alleen de vrouw gelovig. Wat is nu de positie van de kinderen?

Paulus maakt een verschil tussen de kinderen en de ongelovige echtgenoot. De kinderen zijn heilig, omdat een van de ouders heilig is. Hij zegt niet dat de kinderen *geheiligd* zijn, maar hij stelt eenvoudig dat ze *heilig* zijn. Ditzelfde woord komen we tegen in Romeinen 11: 16: is de wortel heilig, dan ook de takken. De heiligheid van de gelovige ouder, gaat over op de kinderen. God werkt immers door de geslachten heen! Zelfs de ongelovige ouder ondervindt een bepaalde invloed van de heiligheid van de gelovige partner. Maar de ongelovige partner wordt niet heilig genoemd! Die term wordt immers alleen gebruikt bij leden van de NT-gemeenten.

Let ook op de onverwachte zinswending. Je zou verwachten: niet *onrein*, maar *rein*. In plaats daarvan gebruikt Paulus het woord "heilig". (Vgl. de verrassende wending in 1 Kor. 14 vs. 33: want God is geen God van *wanorde*, maar van *vrede*.)

Er zijn in het nieuwe testament verschillende gezinnen die gedoopt werden, zouden er toen ook Baby's gedoopt zijn? De geschiedenis van Paulus en Silas en de stokbewaarder is heel duidelijk.

Handelingen 16 : 33 - 34 En in datzelfde uur van de nacht nam hij hen mede om hun striemen af te wassen, en hij liet zichzelf en al de zijnen terstond dopen. En hij bracht hen naar boven in zijn huis en richtte een tafel aan, en hij verheugde zich, dat hij met zijn gehele huis tot het geloof in God gekomen was.

Zouden hier dan geen kinderen aanwezig zijn geweest? Misschien wel maar in elk geval waren deze kinderen oud genoeg om zelf tot een persoonlijke keuze, tot een persoonlijk geloof in de Here Jezus te komen Want er staat dat hij zich verheugde dat hij met zijn hele huis tot geloof in God gekomen was, een baby of klein kind zou dit niet kunnen. Nergens vinden we enige aanwijzing dat God de opdracht heeft gegeven om kinderen te dopen, alleen de doop die een gehoorzaam gevolg is van persoonlijke bekering.

Ter overweging:

Over deze tekst valt nog meer te zeggen. Zo stelt de gevangenebewaarder in vs. 31 de vraag: wat moet *ik* doen om behouden te worden? En hij krijgt als antwoord: Stel (enkelvoud) uw vertrouwen op de Here Jezus en *gij* (enkelvoud) zult behouden worden, *gij en uw huis*. Zijn geloof is voorwaarde voor het behoud van zijn huis.

Hoe komt dat? Omdat huizen volgens de Bijbel een organisch geheel vormen (en niet een verzameling van losse individuen). Het "huis" omvat het gehele gezin plus eventuele slaven (2 Sam. 9:2) en hun kinderen. Het "huis" volgt het gezinshoofd bij belangrijke beslissingen. Let ook op de formulering van vs. 33: *hij* liet zichzelf en al de zijnen terstond dopen.

Over een huisdoop lezen we bijv. ook in Hand. 16:15 en 1 Kor. 1: 16.

Wie iets zinvols over de huisdoop wil zeggen, moet dus kijken hoe de term "huis" in de Bijbel wordt gebruikt. Enkele voorbeelden:

- Noach → Gen. 7: 13 en Hebr. 11: 7;
- Abraham → Gen. 17: 12 en 13;
- Aäron → Lev. 16: 6;
- Obed-Edom → 2 Sam. 6:11;
- David → 1 Kron. 17: 27;
- Zedekia → Jer. 38:17 enz. enz.³

³ Voor een uitgebreid onderzoek naar het begrip "huis" verwijs ik naar

Het beeld moge duidelijk zijn: het begrip "huis" is veelomvattend. Toen het huis van Jacob naar Egypte trok, zijn de baby's toch niet achtergebleven (Gen. 45: 17-19)? En toen de Israëlieten het land Egypte uittrokken, werden ze toch *allen* in Mozes gedoopt? De baby's bleven toch niet achter in Egypte?

Overigens past hier wel een waarschuwing: je wordt naar de Vader, de Zoon en de Heilige Geest toe gedoopt om in hen te blijven. Je verkeert als gelovige met je kinderen in een bevoorrechte positie als heiligen: apart gezet voor God. Maar doop zonder leven uit geloof helpt je niets (zie bijv. Rom. 11: 20 en 1 Cor. 10: 3 t/m 5).

Hoe moet het dan met de kleine kinderen? Horen zij er dan niet bij? Lees eens wat Jezus deed.

Marcus 1:14-16 Toen Jezus dat zag, nam Hij het zeer kwalijk en zeide tot hen: Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanigen is het Koninkrijk Gods. Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan. En Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze.

Jezus liet hier Zijn liefde zien voor kinderen, Hij wees hen niet af, Hij omhelsde hen, Hij stelde ze tot een voorbeeld voor volwassenen en Hij zegende hen, zij werden niet gedoopt. Eigenlijk komt het er dus op neer dat Jezus wil dat wij onze kleine kinderen vroeg bij Hem brengen aan Hem opdragen, dit is een bijbel voorbeeld hoe ouders hun baby's bij Jezus brengen en tonen aan de gemeenten.

Ter overweging:

Er is niets mis mee om als ouders een zegen voor je kinderen te vragen, maar heb je het recht het daarbij te laten??? Horen ze niet tot je huis? Mag hun het teken ontzegd worden dat ze bij de Drie-enige God horen?

Het is dus belangrijk om te bepalen wat waarheid is, lees je bijvoorbeeld het doopformulier voor kerkelijke handelingen, zie Statenvertaling. Dan wordt daar geleerd dat de doop in plaats van de besnijdenis komt, dit heeft geen bijbels grond. Verder leert het dat de doop een teken is van het nieuwe verbond, maar dit betekent juist de bekering, de besnijdenis van het hart zie:

Jeremia 31 : 31 e.v. Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des Heren. Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de Here: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des Heren, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.

Hier zien we juist dat God een persoonlijke relatie met de gelovige wil. Dan zie je juist waarom Johannes de doper zo fel gekant was tegen de Farizeeën en schriftgeleerde die zich Abrahams zaad noemde en dachten dat dat genoeg was, maar juist hier zegt Johannes dat zij vruchten van bekering moesten

het overzicht van prof. Versteeg in "Rondom de doopvont".

voortbrengen. De Bijbels voorwaarden voor de doop zijn dus gehoorzaamheid en bekering. Dit betekent dus uiteindelijk dat als je als kind bent besprenkeld, je volgens de Bijbel niet bent gedoopt.

Ter overweging:

Het gaat in dit gedeelte toch over het Sinai-verbond? Daarvoor in de plaats kondigt de Heer een nieuw verbond aan, maar dat is toch een ander verbond dan het eeuwige verbond met Abraham?

Handelingen 22 :16 En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van zijn naam.

Wat betekent dat nu voor de Christelijke doop?

- a. Dat je gedoopt wordt in Christus, in Zijn dood.
- b. Het afleggen van je eigen ik gerichte leven.
- c. Het deel krijgen aan Zijn opstandingsleven

a. *Gedoopt worden in zijn dood, oftewel met Christus begraven worden.*

Door het geloof zijn wij één plant met Christus geworden.

Johannes 15 : 5 Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen.

Onze oude natuur de zondige mens is met Hem gekruisigd en met Hem begraven. Je kunt niet je oude leven afleggen zonder een nieuw leven van God in Christus te hebben ontvangen.

Romeinen 6 : 3 Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen.

Ter overweging:

Merk op dat de Bijbel voor de doop verschillende beelden gebruikt. Als je Hand. 22: 16 citeert, zou je dan niet moeten zeggen: oftewel *gewassen* worden? Merk verder op dat Paulus van Ananias helemaal niet de opdracht krijgt zich te laten begraven, maar zich te laten wassen. Maar dat maakt zijn doop toch niet ongeldig?

Het is ook opvallend dat Tertullianus (geboren ± 160 na Chr.) bij zijn verzet tegen de praktijk van de kinderdoop het element van de doop als teken van de afwassing van zonden naar voren brengt. Hij wilde de doop uitstellen. Hij dacht namelijk dat de doop de reeds begane zonden afwaste. Het was volgens hem echter zeer moeilijk om reiniging voor zonden te krijgen die na de doop waren begaan.⁴

Let er tevens op dat je *door* (= δὲ) de doop wordt gedoopt. De doop is middel om εἰς Christus (= doel!) te komen en zo te delen in Zijn dood en opstanding: door mijn verbondenheid met Hem geldt: toen Hij stierf, stierf ik ook. Toen Hij opstond, stond ik ook op! En de vraag dringt zich dan op: zijn de kleine kinderen dan niet in Christus? Maar de doop is toch het teken dat je in Christus komt? Is het dan echt zo merkwaardig dat aanhangers van de kinderdoop stellen dat kinderen van gelovige ouders gedoopt horen te *zijn* ?!

b. *Het afleggen van je oude leven, je ik gerichte leven.*

Ons oude leven is een leven dat vaak gericht is op jezelf, jij zit op de troon, het is een leven van zonde. God wil in ons leven de eerste plaats. De bijbel leert ons dat wij dood voor de zonde zijn, want je oude leven is met Christus begraven. Dit betekent dat je geen slaaf meer bent van de zonde, omdat wij verlost zijn van de macht (overheersing) van de zonde. In Adam staan wij naakt voor God, maar in Christus worden wij bekleed met de klederen des heils.

Jesaja 61 :10 Ik verblijd mij zeer in de Here, mijn ziel juicht in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, met de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omhuld, gelijk een bruidegom, die zich als een priester het hoofdsieraad ombindt, en gelijk een bruid, die zich met haar versierselen tooit.

Lezen **Romeinen 6 :11 - 23**. Het is een leven van gehoorzaamheid aan Jezus Christus en een komen onder het gezag van Zijn woord.

2 Corinthe 5 :17 Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping. het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen. **Galaten 2 : 20** Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; **Efeze 4 : 22 - 24** Dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar (de wil van) God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.

c. *Het opstandingsleven*

Doordat Jezus, de zoon van God is opgestaan uit het graf is de dood overwonnen. In Hem zijn wij meer dan overwinnaars. Gelijk worden aan zijn opstanding is ook deel krijgen aan Zijn onsterfelijk leven, Eeuwig Leven.

Romeinen 8 : 37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad.

De belofte van de Heilige Geest.

Handelingen 2 : 39 - 41. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal. En met nog meer andere woorden getuigde hij, en hij vermaande hen, zeggende Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht. Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd.

1 De Doop is geen eindstation, God wil dat wij verder bouwen op het fundament, Jezus Christus.

2 Een leven van keuzes maken om met Hem te leven de bijbel leert dan Jezus achterna volgen een weg is van zelfverloochening.

3 Dat wij gaan leven in relatie met Hem. Lees **Jeremia 31 : 31**.

4 Dat wij gedoopt worden in de Heilige Geest.

5 Dat wij Zijn getuigen zijn.

Ik leer en onderwijs u aangaande de weg die gij gaan moet, dit belooft God in **Psalm 32 : 8**. Hij doet dit door Zijn Woord en Geest, ook wat de doop betreft.

Handelingen 22 : 16 En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van zijn naam.

Ter overweging: Dit artikel bevat ongetwijfeld een aantal goede zaken. Denk bijv. aan de oproep tot een leven in navolging van Jezus.

Echter, er wordt geen rekening gehouden met de context waarbinnen de bijbelwoorden zijn geschreven. En de

⁴ Dr. J.G. Woelderink: "Het doopsformulier", blz. 36

opmerkingen over de doopvorm en de kleine kinderen roepen veel vragen op

aanvullende opmerkingen:

1. De doop is de opneming in de Jezus-gemeente. Daar is de tegenstelling tussen Joden en niet-Joden, die reeds door Johannes de Doper werd doorbroken, geheel overwonnen. In en door Messias Jezus delen allen gelijkelijk in de zegen van de God Israëls, of zij nu van oorsprong Joden zijn of niet. Want de nakomelingschap van Abraham wordt niet meer bepaald via de afstamming, maar via het geloof in de belofte. In de nieuwe gemeenschap van Jezus Christus ontmoeten Joden en niet-Joden elkaar als gezamenlijke kinderen van Abraham. "Want gij allen, die in Christus zijt gedoopt, hebt u met Christus bekleed. Hierbij is geen sprake van Jood of Griek (= niet-Jood) . . . gij zijt immers allen één in Messias Jezus. **Doch indien gij van Christus zijt, dan zijt gij dus ook zaad van Abraham, zijn erfgenamen volgens de belofte**" (Gal. 3 : 26-29).

Al wie op het horen van het Evangelie van het Koninkrijk Gods en van de naam van Jezus Christus tot geloof komen, worden door de doop in de gemeente opgenomen. **Het komen tot geloof in Christus is tegelijk het binnengaan in de gemeente. En dat gebeurt via de reiniging van de doop.**

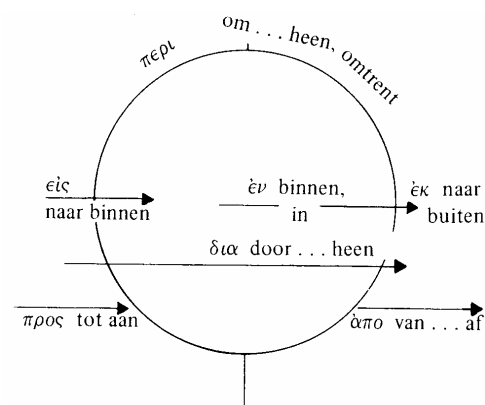
2. Hierbij sluit aan, dat na Pinksteren de doop plaats vindt in de naam van Jezus. Al spoedig wordt dit uitgebreid tot de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest (Mat. 28 : 19). Hetzelfde is het geval geweest met de belijdenis "Jezus is Heer", die uitgroeide tot de belijdenis van de drie-enige God; en met de zegen, waarin eerst alleen de genade van Christus werd genoemd, die later werd aangevuld met de liefde van God en de gemeenschap van de Heilige Geest. In de oudste vorm werd gedoopt in de naam van Jezus als Heer (Hand. 2 : 38; 8 : 16; 10 : 48; 19 : 5). Het nieuwe van de Johannes-doop, dat de dopeling niet zelf de wassing voltrok, maar via een ander de doop ontving, werd gehandhaafd. Die ander moest iemand zijn, die daartoe was aangewezen. Maar nu werd er de Naam bij uitgesproken, in wiens geloofsgemeente men als lid van één lichaam met de mede-christenen werd verbonden. **Het dopen "in" die Naam wordt beschreven met woorden, die in de oorspronkelijke tekst een beweging in een bepaalde richting aangeven. Je wordt naar Christus toe gedoopt om "in" Hem te komen.**

Slechts een enkele keer lezen wij van doop "op" de naam van Jezus (Hand. 2 : 38) en "binnen" de naam van Jezus ("en" met de derde naamval, Hand. 10:48). **Verder wordt altijd „in” gebruikt in de betekenis "naar binnen" ("eis" met de vierde naamval). Zo in het doopbevel van Mat. 28 : 19**, bij de doop van mannen en vrouwen in Samaria (Hand. 8: 16), van het twaalftal in Efeze (Hand. 19 :8, 5) en ook in de brieven van Paulus: Rom. 6 : 8; 1 Kor. 1 : 13, 15; 10 : 2; Gal. 3 : 27. Opmerkelijk is 1 Kor. 12 : 13, waar de twee Griekse vormen van "in" beide voorkomen: **"wij zijn allen binnen of met één Geest ("en") gedoopt in één lichaam ("eis")."** De Nederlandse vertalingen hebben hier terecht altijd vertaald: "tot" één lichaam. Maar dezelfde vorm staat bij het dopen "in" de Naam, waar dan met evenveel recht ook "tot" de Naam vertaald mag worden. **In deze tekst wordt met zoveel woorden gezegd, dat de doop is de opname in de gemeente als het lichaam van de Heer.** De combinatie van de woorden is in alle genoemde bijbelplaatsen zo eensluidend, dat echt niet gesproken kan worden van een door elkaar gebruiken van verschillende voorzetsels. Evenmin kan een joods taaleigen zijn gevolgd, want in het Jodendom kwam het dopen op of in een naam of persoon helemaal niet voor.

De zin van het bijbels woordgebruik moet wel zijn, dat men

met de doop binnengaat in Christus of in zijn Naam; dat is: binnen het bereik van die Naam; daar, waar zijn Naam wordt beleden. En concreet moet dan met 1 Kor. 12 : 13 wel worden gedacht aan de geloofsgemeente van Christus. Daar leidt de doop je binnen.

Bron: "De doop" van prof Bijlsma, blz. 28 en 29.

Bron: "Leerboek Nieuwtestamentisch Grieks" van prof. Bijlsma, blz. 38.

Vincent's Word Studies bij Mat. 28: 19: **Baptizing into the name has a twofold meaning.**

1. **Unto**, denoting **object or purpose**, unto repentance (Mat. 3:11); for the remission of sins (Act. 2:38).

2. **Into**, denoting **union or communion with**, as Rom. 6:3, "baptized into Christ Jesus; into his death;" i.e., we are brought by baptism into fellowship with his death. **Baptizing into the name of the Holy Trinity implies a spiritual and mystical union with him.** Εἰς, into, is the preposition commonly used with baptize. See Act. 8:16; Act. 19:3, Act. 19:5; 1Co. 1:13, 1Co. 1:15; 1Co. 10:2; Gal. 3:27. In Act. 2:38, however, Peter says, "Be baptized **upon** (ἐπί) the name of Jesus Christ; and in Act. 10:48, he commands Cornelius and his friends to be baptized **in** (ἐν) the name of the Lord. To be baptized **upon** the name is to be baptized on the confession of that which the name implies: **on the ground of the name**; so that the name Jesus, as the contents of the faith and confession, is the ground upon which the becoming baptized rests. **In** the name (ἐν) has reference to **the sphere within** which alone true baptism is accomplished.

Vgl. ook de Amerikaanse New International Version:

Matt. 28: 19

Therefore go and make disciples of all nations, baptizing them in (or: **into**) the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit.

Rom. 6: 3

... that all of us who were baptized **into** Christ Jesus were baptized **into** his death

[Vgl. ook de Duitse Schlachter(2000)-vertaling: daß wir alle, die wir in Christus Jesus **hinein** getauft sind, **in** seinen (4de naamval!) Tod getauft sind]

1 Kor. 10: 2

They were all baptized **into** Moses in the cloud and in the sea.

1 Kor. 12: 13

For we were all baptized by (or: with, or: in) one Spirit **into** one body (Studiebijbel van het CvB: in / door middel van één Geest)